

Dosarul nr. 2ra-2069/19

Prima instanță: Judecătoria Ungheni (jud. M. Ulinici)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, V. Cotorobai, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

6 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Anjel Bodi

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Cătălinei Drumea, reprezentată de avocatul Serghei Rusu împotriva lui Anjel Bodi, Ion Drumea, Grigore Haiu și Dinei Bodi cu privire la declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare, repunerea părților în poziția inițială și revendicarea bunului imobil

împotriva deciziei din 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Cătălina Drumea, casată hotărârea din 23 noiembrie 2018 a Judecătoriei Ungheni și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 5 septembrie 2017, Cătălina Drumea, reprezentată de avocatul Serghei Rusu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Anjel Bodi, Ion Drumea și Grigore Haiu cu privire la declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare, repunerea părților în poziția inițială și revendicarea bunului imobil.

În motivarea acțiunii a invocat că la 18 martie 2016, soțul său, Ion Drumea, având nevoie de bani pentru a-și ajuta tatăl să reîntoarcă creditele pe care le avea la câteva bănci comerciale, folosindu-se de starea psihologică deplorabilă în care dânsa se afla, fiind însărcinată la vârsta de 18 ani, ce a generat o stare profundă de stres în acea perioadă, a indus-o în eroare și profitând de concursul de împrejurări grele în care se afla, a determinat-o, să împrumute suma de aproximativ 10 000 de dolari SUA.

A comunicat că în scopul realizării împrumutului de care avea nevoie, Ion Drumea a găsit o persoană - Anjel Bodi, care s-a identificat drept cămătar și care

s-a oferit să îi acorde un împrumut lui Ion Drumea în mărimea sumei de bani necesară, care urma să fie rambursată de către acesta lunar, fiindu-i stabilite și careva cote procentuale, iar în schimbul împrumutului acordat, Anjel Bodiu a solicitat garanții.

Astfel, la 18 martie 2016, Ion Drumea, care-i era soț și Anjel Bodiu, prin comportament dolosiv au indus-o în eroare și au determinat-o să semneze un contract, care după cum considera dânsa era un contract de împrumut cu gaj, ca urmare, fiind convinsă că ea a pus în gaj apartamentul nr. X situat în or. XXXXX str. XXXXX, nr. cadastral XXXXX lui Anjel Bodiu până la întoarcerea de către soțul ei Ion Drumea a presupusului împrumut contractat.

În realitate însă contractul din 18 martie 2016, autentificat de notarul Ana Galaju și înregistrat cu nr. 1953, era de vânzare-cumpărare, prin care dânsa ar fi vândut apartamentul menționat lui Anjel Bodiu contra sumei de 201 000 de lei, bani de care dânsa nu a beneficiat, dar utilizați de către soțul său Ion Drumea.

A remarcat că din cauza stării emoționale și de sănătate precară pe care o avea la momentul semnării contractului, cât și o perioadă ulterioară, nu a realizat că a fost indusă în eroare de către Anjel Bodiu și Ion Drumea, considerând în continuare că apartamentul se află în proprietatea ei, iar la rambursarea împrumutului acesta se va întoarce în posesia ei.

A accentuat că Anjel Bodiu, realizând faptul că profită de starea în care se află, admițând că dânsa va conștientiza ulterior că a fost indusă în eroare și va dori să își întoarcă înapoi bunul imobil, a determinat-o în fața notarului să scrie o cerere prin care dânsa renunță la dreptul de răscumpărare a bunului și solicită să fie autentificat contractul de vânzare-cumpărare. Iar la momentul transmiterii banilor, Anjel Bodiu a determinat-o să numere banii în timp ce acesta o înregistra video.

Toate aceste circumstanțe denotă faptul că Anjel Bodiu și Ion Drumea prin comportament dolosiv și viclean au profitat de circumstanțele grele în care dânsa se afla și s-au folosit de aceste circumstanțe în scopul însușirii ilicite a bunurilor ei, Anjel Bodiu a obținut apartamentul nr. X situat în or. XXXXX str. XXXXX, nr. cadastral XXXXX, iar Ion Drumea a obținut contravaloarea acestuia, suma de 201 000 de lei.

A comunicat că la 11 noiembrie 2016, Anjel Bodiu, conform extrasului de la OCT Nisporeni, a înstrăinat bunul imobil lui Grigore Haiu în baza contractului nr. 12841 din 11 noiembrie 2016.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 40 alin. (1), 85 alin. (4), 166-167 CPC, art. 228 alin. (1), alin. (3), 375 alin. (1) Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. X situat în or. XXXXX str. XXXXX, nr. cadastral XXXXX încheiat între dânsa și Anjel Bodiu, înregistrat cu nr. 1953 din 18 martie 2016 și a contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. X situat în or. XXXXX str. XXXXX, nr. cadastral XXXXX încheiat între Anjel Bodiu și Grigore Haiu, înregistrat cu nr. 12841 din 11 noiembrie 2016, repunerea părților în situația anterioară încheierii contractului de vânzare-cumpărare nr. 1953, din 18 martie 2016, obligarea lui Ion Drumea de a achita lui Anjel Bodiu suma de

201 000 de lei în scopul repunerii părților în situația anterioară încheierii contractului de vânzare-cumpărare nr. 1953 din 18 martie 2016, ca urmare a declarării nulității contractului, revendicarea apartamentului nr. X situat în or. XXXXX str. XXXXX, nr. cadastral XXXXX din proprietatea/posesia lui Grigore Haiu și reîntoarcerea bunului imobil în proprietatea ei, precum și încasarea din contul lui Anjel Bodiu și Ion Drumea a taxei de stat și a cheltuielilor de asistență juridică.

Pe parcursul examinării cauzei, Cătălina Drumea, reprezentată de avocatul Serghei Rusu a depus cerere de completare a temeiului acțiunii, menționând suplimentar că la 23 august 2017, s-a adresat cu o plângere la sectorul de Poliție Rîșcani al DP Chișinău, prin care a solicitat atragerea la răspundere penală a lui Anjel Bodiu, Ion Drumea, Serghei Drumea și Nataliei Drumea.

Așadar, în explicațiile oferite șefului IP Rîșcani mun. Chișinău, Anjel Bodiu a negat că natura contractului de vânzare-cumpărare reprezintă de fapt un contract de împrumut.

A remarcat că Natalia Drumea și Serghei Drumea, ultimul fiind prezent la încheierea contractului, au declarat ferm că părțile au avut în vedere un contract de împrumut.

Cu referire la prevederile art. 221 alin. (2) Cod civil, a accentuat că anume această intenție a demonstrat-o Anjel Bodiu la încheierea contractului de vânzare-cumpărare, ascunderea contractului de împrumut, în baza căruia mai primea și cote procentuale de la Serghei Drumea.

Ulterior, Cătălina Drumea, reprezentată de avocatul Serghei Rusu a depus cerere de atragere în calitate de copârât a Dinei Bodiu și în calitate de intervenient accesoriu a notarului Ana Galaju.

A precizat că bunul imobil litigios, la momentul înstrăinării lui Grigore Haiu era înregistrat pe numele lui Anjel Bodiu și Dinei Bodiu, fapt care impune necesitatea atragerii acestuia în calitate de copârât.

Totodată, ținând cont de faptul că contractul de vânzare-cumpărare din 18 martie 2016 a fost încheiat la sediul notarului Ana Galaju, a menționat că necesită a fi atras în proces și notarul respectiv.

Prin hotărârea din 23 noiembrie 2018 a Judecătoriei Ungheni, a fost respinsă acțiunea ca nefondată.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că, invocând ca temei încheierea actului juridic în urma unui comportament dolosiv sau viclean al unei dintre părți, precum și încheiat în urma înțelegerii dolosive dintre părți, Cătălina Drumea nu a prezentat nicio probă ce ar demonstra existența unui asemenea comportament sau înțelegeri dolosive, neprezentând careva probe ce ar demonstra vicierea consimțământului la momentul încheieri tranzacției.

La fel, prima instanță a constatat că notarul public a explicat părților Cătălina Drumea (Pavalachi) și Anjel Bodiu, prezenți pentru autentificarea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1953 din 18 martie 2016 despre conținutul acestuia, explicându-le sensul și consecințele, fapt confirmat prin aplicarea semnăturii pe actele perfectate.

Prin urmare, prima instanță a remarcat că contractul de vânzare-cumpărare nr. 1953 din 18 martie 2016 a fost autentificat de către notarul Ana Galaju, fiind respectată forma de încheiere a acestuia prevăzută de lege, alte condiții de valabilitate, precum ar fi consimțământul, obiectul, cauza care ar afecta valabilitatea actului juridic nu au fost constatate de către instanța de judecată.

Cu referire la netemeinicia pretenției din acțiune privind anularea drepturilor lui Grigore Haiu, proprietarul actual al apartamentului litigios, prima instanță a evidențiat că contractul de vânzare-cumpărare nr. 18841 din 11 noiembrie 2016 este un act juridic subsecvent care ar deveni nul drept urmare al anulării contractului de vânzare-cumpărare nr. 1953 din 18 martie 2016.

Prin decizia din 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Cătălina Drumea, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă.

A fost constatată nulitatea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1953 din 18 martie 2016 încheiat între Cătălina Drumea și Anjel Bodiu.

A fost constatată nulitatea contractului de vânzare-cumpărare din 11 noiembrie 2016 încheiat între Anjel Bodiu și Grigore Haiu, cu repunerea părților în poziția inițială, prin înregistrarea dreptului de proprietate al Cătălinei Drumea asupra apartamentului nr. X din or. XXXXX str. XXXXX.

Au fost încasate de la Anjel Bodiu, Ion Drumea și Grigore Haiu în beneficiul Cătălinei Drumea cheltuielile de asistență juridică în sumă de 15 000 de lei și cheltuielile legate de taxa de stat în mărime de 1 000 de lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a accentuat că la momentul semnării contractului de vânzare-cumpărare nr. 1953 din 18 martie 2016, Cătălina Drumea avea o vârstă fragedă, era însărcinată, astfel încât nu avea facultatea deplină de a pătrunde în esența acțiunilor sale și de a le aprecia la justa valoare.

În această ordine de idei, instanța de apel a subliniat că Cătălina Drumea care, la moment, este în procedură de divorț cu Ion Drumea, nu a intenționat înstrăinarea bunului imobil litigios, fiind doar dispusă de a garanta restituirea sumei împrumutului de către soțul său Ion Drumea, prin urmare, contractul de vânzare-cumpărare nr. 1953 din 18 martie 2016 a fost încheiat ca o garanție a restituirii împrumutului, or, în cazul acestui act lipsește unul din elementele definitorii ale actului juridic consfințit în art. 195 Cod civil – intenția de a da naștere sau stinge drepturi și obligații civile.

Astfel, instanța de apel a remarcat că condițiile de valabilitate a tranzacției de vânzare-cumpărare, în special, consimțământul proprietarului nu a fost respectat.

La fel, caracterul vicios al contractului de vânzare-cumpărare nr. 1953 din 18 martie 2016 derivă și din recipisa semnată de Cătălina Drumea în ziua semnării contractului, prin care a declarat că nu-și rezervă dreptul de a răscumpăra apartamentul, or, nu există nicio justificare a unei asemenea declarații în condițiile unui consimțământ produs cu intenția de a semna actul juridic și dorința de a perfecta o tranzacție de vânzare-cumpărare realizată conform prevederilor legale.

Cu referire la prevederile art. 219 alin. (1) și (3) Cod civil, instanța de apel a relevat că anularea actului juridic inițial atrage și anularea actului juridic subsecvent, datorită legăturii lor juridice, fapt consacrat și prin principiul de drept substanțial – anulării actului subsecvent ca urmare a anulării actului inițial.

Prin urmare, instanța de apel a considerat necesar de a admite și pretenția din acțiune privind constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 11 noiembrie 2016 încheiat între Anjel Bodiu și Grigore Haiu.

Prin încheierea din 18 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost corectată eroarea comisă în dispozitivul și decizia integrală din 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău și anume, în loc de „se constată nulitatea contractului de vânzare-cumpărare din 18 noiembrie 2016” a fost corectat în „se declară nulitatea contractului de vânzare-cumpărare din 11 noiembrie 2016”.

La 19 iulie 2019, Anjel Bodiu a declarat recurs împotriva deciziei din 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o neîntemeiată, nefondată și pasibilă de a fi casată integral, deoarece instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și procedural, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, cauza a fost examinată în absența unui participant la proces căruia nu i-a fost comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, iar aprecierea probelor a fost arbitrară.

A remarcat că pe parcursul examinării cauzei civile în cadrul instanței de apel a fost doar o ședință de judecată din 21 martie 2019, fapt de care nu a cunoscut, nefiind înștiințat legal, or, atât dânsul, cât și apărătorul său nu au fost informați despre data și ora petrecerii ședinței de judecată, iar la materialele dosarului nu există o probă contrarie, ceea ce a dus la examinarea cauzei civile în lipsa lui și a reprezentantului său, fără a le fi acordat dreptul la apărare.

A considerat eronată concluzia instanței de apel în sensul că la momentul semnării contractului, Cătălina Drumea avea o vârstă fragedă, era însărcinată, astfel încât nu avea facultatea deplină de a pătrunde în esența acțiunilor sale și de a le aprecia la justa valoare.

În acest sens, a precizat că intimata nu a negat faptul că până la momentul semnării contractul de vânzare-cumpărare contestat a primit suma de 201 000 de lei, prin urmare, rezultă că contractul din 18 martie 2016 a fost încheiat cu respectarea cerințelor cerute de lege.

A menționat că notarul public, a explicat părților prezenți pentru autentificarea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1953 din 18 martie 2016, despre conținutul acestuia, explicându-le sensul și consecințele, fapt confirmat prin aplicarea semnăturii pe actele perfectate.

Respectiv, este irelevant argumentul Cătălinei Drumea precum că a fost indusă în eroare prin aceea că, de fapt, a fost întocmit un contract de vânzare-cumpărare și nu un contract de împrumut cum s-ar fi dorit, în condițiile când a prezentat notarului setul de documente pentru autentificarea contractului de

vânzare-cumpărare și cererea scrisă și semnată personal privind înstrăinarea lui a bunului imobil apartamentul nr. X situat în or. XXXXX str. XXXXX, numărul cadastral XXXXX.

La fel, în contractul nominalizat, vânzătorul a declarat pe propria răspundere că la data încheierii contractului bunul imobil nu a fost anterior înstrăinat, nu este sechestrat, nu formează obiectul unui litigiu, nu există persoane care ar putea pretinde la bunul imobil și a garantat cumpărătorului contra oricărei evecțiuni totale sau parțiale s-ar ivi în viitor.

Astfel, a considerat că contractul de vânzare-cumpărare menționat este un act juridic perfect valabil, care întrunește condițiile de formă și conținut prevăzute de lege.

Cu referire la prevederile art. 199-215, 497 alin. (1), (2) Cod civil, a învederat că contractul de vânzare-cumpărare nr. 1953 din 18 martie 2016 încheiat între el și Cătălina Drumea a fost autentificat de către notarul Ana Galaju, fiind respectată forma de încheiere a acestuia prevăzută de lege. Alte condiții de valabilitate, precum ar fi consimțământul, obiectul, cauza care ar afecta valabilitatea actului juridic nu au fost constatate de către instanța de judecată.

Instanța de apel a aplicat prevederile art. 221 alin. (2) Cod civil, care însă nu pot fi aplicate în cazul dat, deoarece la materialele cauzei nu există nicio probă pertinentă să răstoarne poziția de legalitate a actelor juridice contestate.

Totodată, instanța de apel nu și-a motivat soluția, nu a făcut claritate între temeiurile de declarare a nulității actului juridic (fictiv), nu s-a pronunțat clar în ceea ce privește cine (și în care act juridic) a avut scopul inducerii în eroare a altor persoane și nu s-a expus și nu a motivat decizia cu privire la care este actul juridic (simulat) aparent și care este actul juridic secret, care sunt probele determinante prezentate la materialele dosarului pe care s-a bazat la emiterea deciziei recurate.

A precizat că înscrisul, la care a făcut referire instanța de apel și prin care Cătălina Drumea a declarat că nu-și rezervă dreptul de a răscumpăra apartamentul, a fost făcut nu față de el și nu printr-o recipisă, dar prin cerere depusă de către Cătălina Drumea la notarul Ana Galaju și anume, prin cererea depusă în legătură cu faptul că intenționează să vândă apartamentul.

Prin urmare, cererea adresată notarului nicidecum nu confirmă caracterul vicios al contractului.

A obiectat că concluzia instanței de apel în acest sens derivă din neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată sau dintr-o interpretare greșită a legii, or, acest drept de răscumpărare putea fi introdus în contractul de vânzare-cumpărare a imobilului în baza art. 786 Cod civil.

A subliniat că la materialele cauzei există ambele contracte de vânzare-cumpărare din 18 martie 2016 și 11 noiembrie 2016, ultimul fiind încheiat abia peste opt luni din momentul semnării primului contract, ceea ce a considerat un termen rezonabil de a se adresa cu plângeri sau acțiuni în anulare a actelor încheiate în cazul în care Cătălina Drumea se considera victima unui contract vicios.

La fel, a precizat că din materialele prezentate cauzei rezultă că Ion Drumea nu este parte a contractului din 18 martie 2016 și nu are nicio tangență cu acest contract.

Așadar, contractul din 18 martie 2016 și alte acte confirmă odată în plus că banii pentru imobilul vândut au fost achitați și că intimata a primit banii până la momentul semnării contractului de vânzare-cumpărare, în acest sens fiind probe video care demonstrează primirea sumei de 201 000 de lei.

Instanța de apel, motivând decizia sa privind confirmarea oferii banilor cu titlu de împrumut, a făcut trimitere la declarațiile date Inspectoratului de Poliție Rîșcani mun. Chișinău.

În acest context, a considerat că declarațiile făcute la alt organ, nu pot înlocui proba cu martor atât timp cât martorul este viu sau nu a fost stabilită imposibilitatea interogării martorului în fața instanței de judecată.

Astfel, instanța de apel a dat o apreciere arbitrară probelor, ceea ce a dus la aplicarea legii care nu trebuia să fie aplicată.

A relevat că instanța de apel, pentru a ajunge la concluzia simulării contractului de vânzare-cumpărare din 18 martie 2016, urma să stabilească și verifice două circumstanțe importante în speță și anume, momentul transmiterii apartamentului și faptul dacă locuința, care a servit obiect al contractului menționat a fost unica locuință a intimatei.

În același timp, a învederat că după semnarea contractului de vânzare-cumpărare din 18 martie 2016, Cătălina Drumea nu a continuat să locuiască în acest apartament, iar transmiterea bunului imobil vândut a avut loc a doua zi după semnarea contractului.

A specificat că intimata nu a prezentat un certificat care ar demonstra că apartamentul litigios este unica ei locuință, ultima de facto locuia în sat. XXXXX r-nul XXXXX, ceea ce se confirmă prin viza de reședință a acesteia.

Instanța de apel a făcut referire la normele materiale prevăzute de art. 46 din Constituția RM și art. 315 alin. (1), 316 alin. (1), (2) Cod civil, însă aceste norme au fost aplicate, interpretate eronat, pe motiv că dânsul a fost proprietarul bunului imobil în litigiu, iar la moment este proprietar Grigore Haiu, care are acele drepturi garantate atât de Legea supremă, de normele materiale interne, cât și de tratatele internaționale la care RM este parte, considerând că a fost încălcat și se încalcă în continuare dreptul la proprietate.

La 29 octombrie 2019, prin intermediul Oficiului Poștal, notarul Ana Galaju a depus referință la recursul declarat de Anjel Bodi, solicitând admiterea recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 24 aprilie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 192), însă careva date care ar confirma recepționarea deciziei contestate de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 19 iulie 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Anjel Bodiș, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Anjel Bodiș, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de

apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Anjel Bodiur urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Anjel Bodiur.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari